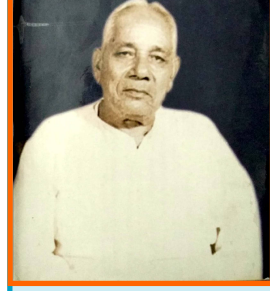

ଧାରାବାହିକ : ଜୀବନୀମୁତୁତି

ଭାଗ-୧୦୬
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍ଧାର...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଳିଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ମାଳିଙ୍କୁ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତତତ୍ତ୍ୱ ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ଘାଟକ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଅଟେ। ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାକ୍ଷର ସାହିତ୍ୟ। ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ୱପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା କରି ରଖିଛି । ଶ୍ରୀମୁଖ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ଗୁଣଗ୍ରହୀ ଘାଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଆମମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ତଥାକଥିତ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କ କେତେକ ସମାଜ, ନେତା ଯେଉଁମାନେ ସ୍ତ୍ରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରସାରରେ ତମକି ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖାଯାଇଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀଶିକ୍ଷାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରୋଧୀ ହୋଇ ଉଠିଅଛନ୍ତି । ନିଜର ଘରର ଝିଅମାନେ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହଁଲେ ପଢ଼ାଇ ଦେଉନାହାନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମତରେ କେବଳ ଶିକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ସମାଜ ଶୁଖିଲା ବିନଷ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି କଥାରେ ସୁଖ ସ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷାର ଉପକାରୀତା ବାଧ୍ୟତା କରିନାହାନ୍ତି ବା ତହିଁର ପ୍ରତିକୂଳାଚରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ହୁଏତ ଭ୍ରାତୃ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥପ୍ରଣୋଦିତ କହିଲେ ତଳେ । ଏହି ଭାବାପନୁ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଆମମାନଙ୍କ ସମାଜରେ ନିତାନ୍ତ କମ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂରଗୋଟି ଭାବ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିବାର ମନେହୁଏ । ଝିଅମାନେ ଶିକ୍ଷିତା ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ ହୁଏତ ସେମାନେ ମନେ କରନ୍ତି ଯେ, ଶିକ୍ଷିତା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟା ଓ ଜ୍ଞାନବଳରେ ହିତାହିତ ବିବେଚନା କରି ଅନ୍ୟାୟଚରଣର ପ୍ରତିକାର କରିବାରେ ସେମାନେ ନିଜେ ତ୍ୟେଷ୍ଠ ହେବେ, ଏବଂ ପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଓ ସହନଶୀଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ନିଜ ସୁଖ ଭୋଗ ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହୁଡ଼ିତ କରନ୍ତି, ସେହିଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ ଦେବେ, ପୁରୁଷର କ୍ରାନ୍ତୀକରଣ ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦେ ନାହିଁ । ଅପରକୁ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ ସେମାନେ ବିଦାୟିନୀ ହୋଇଯିବେ ଏଂସାର କର୍ମ ମନଦେବେ ନାହିଁ । ଶାଶୁଶୁଶୁର ପ୍ରଭୃତି ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଏଂସାର ଅଶାନ୍ତିର କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଯିବ । ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ୱାର୍ଥାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ମନୋବୃତ୍ତି ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥସିଦ୍ଧି ସକାଶେ ଭଗବାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ପଣକୁ ଅଧିକାରକାରରେ ତିନକାଳ ନିମଜ୍ଜିତ ରହିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପଥରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ନିଜର ସହଧର୍ମିଣୀ, ସହକର୍ମିଣୀ, ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗିନୀ ବୋଲି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟତାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସାଧନରେ ସହାୟକ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ସଂସାର ପରିଚାଳନାର ଯତ୍ନ ବିଶେଷ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମନୋବୃତ୍ତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆଲୋଚନା କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଆଶଙ୍କା ଅନୁକମ୍ପା । ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ନାରୀମାନେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । କେବଳ ସ୍କୁଲକୁ ପଠାଇ ଅଭିଭାବକମାନେ

ଯେ ନିଜେ ନିଜେ ଝିଅମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିତ ବୋଲି ରହିବେ, ଏହା ଭ୍ରମାତ୍ମକ । ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଖୀ କାଗ୍ରତ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାହା ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଗୃହ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା କର୍ମାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମାଳିତ କରି ସର୍ବତମୁଖୀ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ନାରୀ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିବେକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିକାସିତା ଶିକ୍ଷାକରେ, ଏଂସାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତାମାନରେ ଓ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯୋଗ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରଦର୍ଶନରେ କୁଣ୍ଠିତା ହୁଏ ସେହି ଶିକ୍ଷା ଫଳରେ ଗୃହ ଓ ସମାଜର ଦୈନିକ୍ୟ ନଷ୍ଟହୁଏ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଆମମାନଙ୍କ ଅନାବଶ୍ୟକ ଓ ପରିତ୍ୟାଜ୍ୟ । ଏହା ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ ଅଶିକ୍ଷା । ଅଭିଭାବକମାନେ କାଗ୍ରତ ରହିଲେ ଏହି ଦୋଷ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା କେବଳ ନାରୀ ଯେ ଦୁଃଖୀ ଚାହା ନୁହେଁ । ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ସୁଖୀ ଏହା ସମାଜରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ । ଆକ୍ଷେପର ବିଷୟ, ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ତ୍ରୁଟି ମାଳିନ୍ୟ, ଅଥଚ ନାରୀ ପକ୍ଷରେ ସାମାନ୍ୟ ବିକୃତି ଅସହନୀୟ ହୋଇପାରେ ।

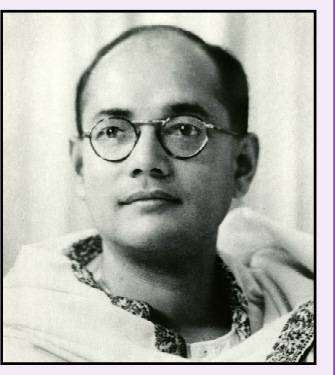
ଲକ୍ଷ୍ୟାପତ୍ତା ସଜ୍ଜେ ସୁଖ ବିଶେଷରେ ଯେ ନାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଭାବାନ୍ତର ଉପସ୍ଥିତ ନ ହୁଏ ତାହା କୁହାଯାଇ ନପାରେ । ଏହା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବୋଲି ଉପସ୍ଥିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇନପାରେ । ଏହା ଧ୍ୱାନ୍ତର ପ୍ରାଣେ ନାରୀ ଶିକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଆମୁକିମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ । ଏହା

ଗୃହପରିଚାଳନାର ଭାର ଲାଗିବାକୁ ଅନୁମତି । ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ହୁଏତ ଅନୁମତି କରୁଅଛନ୍ତି । ଜଗତରେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ନା କିଛି ମତ ଲୁଚିଯାଏନା ଅଛି । ରେଲଗାଡ଼ି, କାହାଳି, ମୋଟର, ବ୍ୟୋମଯାନ ପ୍ରଭୃତି ମଜଲୁକର ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣନାସକ ସକା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲେ ହେଁ, ସେ ସକଳ ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାନ୍ତି ନୁହେଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ ଯଦି କିଛି କ୍ଷତିର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ତାହାହେଲେ ହେଁ କଳାଶା ଅନୁପାତରେ ତାହା ମନରେ ବଢ଼ିପାରି ପାରନ୍ତୁ ନୁହେଁ । ଅତି ପୁରାତନକରେ ସୁଖୀ କଳାଶାୟକ ପାଳନ୍ତି ଶିକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଯନ୍ତ୍ରଣା । ଦେଖା ବଦାୟ ବିଦୁସେ ଧନ ରହୁ ସମାପ୍ତ ଥିଲା । କଳ୍ୟାଣ ବିଦ୍ୱାନ ବର ହସ୍ତରେ ତଥା ସପାତ୍ରରେ ଅର୍ପଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ସୁଶିକ୍ଷିତ କରିବାକୁ ହେଉଥିଲା । ଦେଶର ଏହି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୂଳକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମମାନଙ୍କ କୌଶଳ ଶକ୍ତିର ଉପଯୋଗ କରିବା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ସମୟର ପ୍ରଭାବରେ ଅନେକ ବିଷୟ ସଂସ୍କୃତ ହୋଇଯାଇଅଛି ଓ ଆହୁରି ଅନେକ ବିଷୟ ସଂସ୍କାର ଆବଶ୍ୟକ । ନାରୀମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସକାଶେ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ସମ୍ପାଦନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷିତ ହେବା ସକାଶେ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ବିକାସିତା, ଆଧୁନିକତା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ବଳେ ଦକ୍ଷାଯମାନ ହୋଇ ମୁକ୍ତି ସାଧନକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଂଶୁରାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏପରି ନୁହେଁ, ଏହାର ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରତିପାଦନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବାକୁ ହେବ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାବଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ । ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ମତ ନେଇ ସେ ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାହେଉଅଛି । ପୁରୁଷର ଏହି ମନୋବୃତ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ । କଥାରେ କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସହଧର୍ମିଣୀ ବଳରେ ତଳିବ ନାହିଁ । ନାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୱାତ୍ୱ ଓ ମାତୃତ୍ୱ ଭାବତାୟ ସତ୍ୱାତ୍ୱାତ ଚାହୁଁ । ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ନାରୀକୁ ଯେପରି ଏକ ନିଷ୍ପେପେନ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଏହାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୱାତ୍ୱ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ପୁରୁଷକୁ ମଧ୍ୟ ତତ୍ପର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ଏକନିଷ୍ଠ ହେବାକୁ ହେବ । ନାରୀଠାରୁ ଯେପରି ଆଦର୍ଶ ଗୃହିଣୀତ୍ୱ, ଆଦର୍ଶ ମାତୃତ୍ୱ ବାବି କରାଯାଉଅଛି । ପୁରୁଷକୁ ମଧ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ଗୃହିଣୀ, ଆଦର୍ଶ ପିତା ହେବା ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ । ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଏହି ଆଦର୍ଶର କୌଶଳିତାରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ହେଁ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ତିଳେମାତ୍ର ଉଣା କରିଦିଆ ହେବନାହିଁ ।

ସ୍ମୃତି ତତ୍ତ୍ୱ ମେ..

ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ବୋଷ

ଶରତ କୁମାର ଦାସ

'ମୋତେ ରକ୍ତ ଦିଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବି' - ଏହି ବାଣୀ ଅନ୍ୟ କାହାର ନଥିଲା । ଏହା ଥିଲା ଭାରତ ମାଟିର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସମ୍ପାନ, ବୀର ଯୋଦ୍ଧା ତଥା ଭାରତୀୟ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟତମ ଦକ୍ଷ ସେନାପତି ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ଜନ ନାୟକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସୁବାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷଙ୍କର ବକ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବାଣୀ । ଦେଶକୁ ବିଦେଶ ଯାଏ ସେ 'ନେତାଜୀ' ସୁଭାଷ ବୋଷ ନାମରେ ପରିଚିତ । ଅମାତ୍ୟ ଶକ୍ତି ଓ ସାହାଯ୍ୟ, ଅସାମାନ୍ୟ ଯୌର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବଳିଷ୍ଠ ଦେଶ ଭକ୍ତି କଥା କହିଲେ ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି ନେତାଜୀ । ଭାରତ ବାହାରେ ରହୁଥିବା ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ମାଟି ମାଆ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ କଥା କହିଲେ ତଳିବି ନାଁ ତି ହିଁ କେବଳ ମନକୁ ଆସେ । ହିଂସା ବଦଳରେ ହିଂସା, ରକ୍ତ ବଦଳରେ ରକ୍ତ ଓ ଶତ୍ରୁତା ବଦଳରେ ଶତ୍ରୁତା ହିଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବାଟ ବୋଲି ନେତାଜୀ ଦୃଢ଼ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଇଂରେଜ ଶାସନର ମୂଳଦୁଆକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଇଥିଲା । ସେହି ମହାନ ବିପ୍ଳବା ବୀର ନେତାଜୀ ସୁଭାଷ ବୋଷଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୁଏ ୧୮୯୬ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୩ ତାରିଖ କଟକର ଓଡ଼ିଆ ବଜାର ଠାରେ । ବାପା ସୁନାମଧ୍ୟ ଓକିଲ ଜାନକୀ ନାଥ ବୋଷ । ମା ପ୍ରଭାବତୀ ଦେବୀ । ନିଜ ଗାଁ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ କାଳିଆ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲେ କଟକର ଓଡ଼ିଆ ବଜାରରେ । ସୁଭାଷ କଟକର ରେଭେନ୍ସା କଲିଜିଏଟ ସ୍କୁଲକୁ ମାଟ୍ରିକ ପାଶ୍ କଲା ପରେ କଲିକତାର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜକୁ ବି.ଏ.ପାଶ୍ କରି ଆଇ.ଏ.ଏସ୍.ପରୀକ୍ଷା ଦେଇ ତତ୍ପରି ସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବାଳ ଗଣାଧର ତିଳକଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ କ୍ରମେ ସେ ସର୍ବ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ବା ଆଇ.ଏ.ଏସ୍. ତାକିରା ଛାଡ଼ି ଭାରତକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ପିଲାଦିନୁ କର୍ମଯୋଗୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ବିଦେଶନିତ୍ୟ ନିଜ ଜୀବନର ଆଦର୍ଶ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ସୁଭାଷ । ସେ ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ଅବୋଦିତକ ଅଧ୍ୟାପିକ ଶିକ୍ଷାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ସେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ପଦିବାକୁ ଜ୍ୱାଳ ପାଇଥିଲେ । କାଭୋର, ଗାନ୍ଧିବାଳି, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଲେନିନଙ୍କ ତ୍ୟାଗକୁ ସେ ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଣାମ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅମେରିକାର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଓ ଫରାସୀ ରାଷ୍ଟ୍ରବିପ୍ଳବ ତାଙ୍କ ମନରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କରିଥିଲା । ଦେଶ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ସେ ସାହାଯିକତା କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ ।

ଦେଶବନ୍ଧୁ ତିଳକଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ନେତାଜୀଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ଥିଲେବି ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ମାର୍ଗକୁ ସେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲେ । ଅହିଂସା ମାର୍ଗରେ ଯେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ଅସମ୍ଭବ ସେ ଏ କଥା ସହଜରେ ଅନୁଭବ କରିପାରିନଥିଲେ । ମାତୃଭୂମିର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ସାଲିଏ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । ମାଟି ମାଆର ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେ ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ଆଧୁନିକ ଦେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ବାସ୍ତବବାଦୀ ଥିଲେ । କୃଷକ, ଶ୍ରମିକ ଓ ଗରିବ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ ଓ ଯତ୍ନଗ୍ରହଣ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ହୃଦୟ କାନ୍ଦୁଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଦେଶର ସମ୍ମାନକୁ ସେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇ କହିଥିଲେ-'ମୋତେ ରକ୍ତ ଦିଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବି ।'

ଗାନ୍ଧୀଜୀଙ୍କ ସହିତ ମତାନ୍ତର ହେବାରୁ ଓ କଂଗ୍ରେସର ସଦସ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ନ କରିବାରୁ ସେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କଂଗ୍ରେସର ସଭାପତି ପଦ ଛାଡ଼ିଥିଲେ । ୧୯୩୧ ମସିହା ନେତାଜୀ ମୋଦିରେ 'ଫରଫର କୁଳ' ନାମରେ ଏକ କଳ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଦୁଃଖ ଓ ତ୍ୟାଗ ବିନା ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ସୁଭାଷ ବୋଷ କହୁଥିଲେ । ସେ ସର୍ବଦା କହୁଥିଲେ ଆଦର୍ଶର କେବେ ବି ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ୧୯୪୦ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୨୬ ତାରିଖରେ ବଜାଜୀର ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିବା ଚିଠିରେ ସେ ଲେଖୁଥିଲେ ଯେ-'ଏହି କ୍ଷତ୍ରିୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟର ମୃତ୍ୟୁ ଯତ୍ନ ଓ ଯତ୍ନ, କିନ୍ତୁ ଭାବନା, ଆଦର୍ଶ ଓ ସ୍ୱପ୍ନର ବିନାଶ ନାହିଁ ।' ତାଙ୍କର ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନେକ ଥର ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ନେତାଜୀ । ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ୧୯୪୦ ମସିହାରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ସେ, ମାତ୍ର ଦେହ ଅସୁସ୍ଥତା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ କେଲକୁ ଆଣି ଗୃହସଦ୍ୟାୟତ୍ରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଯେ ସେଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଗୋପନ ଆତ୍ମକ୍ଷେପ ଧୁଳିଦେବ କାନ୍ଦୁକ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ବର୍ଲିନ ପଳାଉଥିଲେ । ଯେଉଁ ଦିନ ଆଇ.ଏନ୍.ଏ ରେଡିଓରୁ ସୁଭାଷ ଗର୍ଜି ଉଠିଲେ -'ଆମ ସୁଭାଷ ବୋଲିଲେବେ', ସେହିଦିନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଭୂକମ୍ପର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଭାରତ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ନେତାଜୀ ବର୍ଲିନ ଠାରେ 'ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ' ଗଠନ କରିଥିଲେ । ରାସବିହାରୀ ବୋଷଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆର ଭାରତୀୟମାନଙ୍କୁ ସେ ସଜାଗ କରିଥିଲେ । ପରେ ସେ କର୍ମୀନୁ ଗୋଟିଏ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ସେ ଜାପାନର ତତକାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉଇଁ ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ । ୧୯୪୨ ଅଗଷ୍ଟ ବିପ୍ଳବ ପରେ ୧୯୪୪ ମସିହାରେ ନେତାଜୀଙ୍କ ନବଗଠିତ 'ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ' ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ଅନେକ ସୁକ୍ଷ୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ 'ଜୟହିନ୍ଦ' ଓ 'ବିଲ୍ଲା ତଲ୍ଲେ' -ଏହି ଦୁଇଟି ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ମୁକ୍ତରେ ଇଂଲଣ୍ଡକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବା ତାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । ଆଜାଦ ହିନ୍ଦ ଫୌଜ ମଧ୍ୟ ଦର୍ମୀ ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଭାରତ ଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟାପକ, ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ବଡ଼ବିଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବଡ଼ବିଳ
ଜିଲ୍ଲା-କେନ୍ଦୁଝର
ମୋ-୮୫୯୯୩୭୦୯୧

ଆମ ସମୟର ନକସା.....

|| ଶୀତ ||

ସଂକ ନର୍ଦ୍ଦୀ
ପର ଗଜୁରେ ତାରାମାନଙ୍କର ନୀଳ ନୀଳ ଦୂର ଆକାଶରେ ମୃତ୍ୟୁର ଛାଇ ଭଳି ଶୀତଳ ଅଂଧାର ଡାଏର ହେବାକ୍ଷର ସାଥରେ ଘେରିନିଏ ତରାତର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ...

ଅଝିଟିଆ ଭୂଆର ଆଶ୍ୱରେ ଭରିବାକୁ ମୁଲାର୍ଯ୍ୟ ନିବ ମା' ଶୁଣାଇଥାଏ କକମୀନା କାହାଣୀ ମାଆର ଅନେର ମୁହଁ ଗୋଟି ଶୋଇଥାଏ ଛଗଗଦା ପାଖେ କୁକୁର ଛୁଆଟି ନୀରବରେ ନିଦକ ନିଦରେ...

ପୋଷରୀ ହୁଡ଼ାର କିଆରୁକା ମୂଳେ ବସି

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଉତ୍ତୋଳ ଜାଳି ଛୁଆ ସେକୁଥାଏ ଡାହାଣୀ ଗଜ ଉପରେ ଗୋଟେ ଅଶରୀର ଆତ୍ମା ଭଳି ହୁଏ ହୁଏ କରୁଥିବା ପେଟର ଆଖି ରାତି ଅଧରେ ଜଳୁଥାଏ ରତ୍ନନିଆଁ ପରି ମୁହଁକୁ ମୁହଁ ଦିଶୁନଥିବା ଘନଘୋର ନିଶା ଗର୍ଜନରେ...

କୁହୁଡ଼ି ଘେରା ସନ୍ଧ୍ୟା ଶୀତ ପବନରେ ଭଲବାକୁ ମୁଲାର୍ଯ୍ୟ ନିବ ଗୋର ଯାଇଥାଏ ମୋ ଗାଁ ପଳାଇ ଧାନବିଳ ବିଳ ଗହୀର ମାଳ ଓ ତାଳତମାଳ ଘେରା ବିଳବଣ ଉପରେ ଝରି ପଡ଼ୁଥାଏ କାହୀର ଶୁଭମନାସ

|| ଜୟ ||

ହେମନ୍ତ କୁମାର ରାଉତ

ଏ ପାରିତ୍ୟ ମାୟାହାତର ଛବି ଲିଭିଗଲେ ସେପାରି ଆଭାସ ଅଂଧାରରେ ଉଦ୍‌ଭୁଦୁ ତାରା

କହୁବର୍ଷର କାହାର ପାଦ ମହାକାଳର ନା ନୀଳପୁରୁଷର ବୁଦି ଗଢ଼ିଆର ନୀଳକର୍ଣ୍ଣ ପରି ଦୋହଲୁଥିବା କୁନି ଭାଉଜ କଂସେ ପକ୍ତରୁ ମାଠିଆ ଉଲୁକେଇ ପାଣି ଚହଲେଇ ଆଣିଲେ ଦାଣ୍ଡବାରିଦ୍ୱାରା ଆଜି ହୋଇଯାଏ କଳାଂଗର ପାଦବିହୀ ପଞ୍ଚସର ପାଟିଲା ଧାନବିଳର ଦୁରିଦୂର ପାଣିରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଜଗୁଭାଜର ପାଦବିହୀ ଧନୁସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ ଘର ଅଗଣାଠାରୁ ଖଳାୟାଏ ଆଶରେ ଧାଡ଼ିଧାଡ଼ି ଅଳାୟାଏ କାହାର ଏ ପାଦ ଚିହ୍ନ ?

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ନା ମୋ ବୋଉ ହାତ ଆଲୁଚି ।

♥ବାର୍ହାପୁର, କୋଇଲିପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
ମୋ: ୯୯୩୭୨୭୨୯୮୪

|| ପ୍ରିୟ ପାଇଁ ଚିଠି ||

ହେଲ ଦେଖ ପ୍ରିୟ ତମ ପାପୁଲିରେ ମୋର ଏଇ ଲୟା ଚିଠି ।

କାଣେନା !
ପଢ଼ିବକି ଚିଠିଦେବ !
ତଥାପି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଚାର ବାସ୍ତାତକ ସାହିତ୍ୟ ନେବ ।
ଏବେ ବି ତୁମେ ପରତେ ଯାଇନ ଆମ ସଂପର୍କ ? ଦୃଢ଼ତାକୁ ମାପି ବି ପାରିନ ତାର ଗଭୀରତାକୁ ।
ଦେଖ...
ଚିଠି କଣ କହୁଛି !

ମମତା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ସାହୁ

କାଗଜ ଫୁଲ କଣ ଶୁଣେ !
ସେ ତିର କାଳ ସୁନ୍ଦର ବାସ୍ତାୟିତ ହେବା କଣ କରୁଣା ବି ?
ନାହିଁ ତ !
ତୁମ ଆମ ପ୍ରେମ ପରି କିଛି ବିଶେ ଆଉ କିଛି ବାସେ ।
ନିଃସଙ୍ଗ ଆଉ ନିର୍ଜନ ଏଇ ଆମ ପ୍ରେମ କେବେ କୋଳାହଳ ତ ଆଉ କେବେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ।
କେବେ ଭରା ନଦୀର ଲହଡ଼ି ଆଉ ପୁଣି କେବେ ଶୂନ୍ୟଗର୍ଭା ତଥାପି ଦେଖେ ଅମରାବତୀର ସ୍ୱପ୍ନ

ବାସ୍ତବତାର ଚକ୍ରମା ପିଛି ।
ଅହଂକାରର ଚାନ୍ଦର ଖୋଲି ଚିଠି ଆଣିଦେବ ରୂପେଲି ରାତି ପହିଲି ପୁଲକର ପହିଲି ଚାଟି ହେ ପ୍ରିୟ ।
ତୁମ ପାଇଁ ଏ ଲୟା ଚିଠି ପଢ଼ କି ନ ପଢ଼ ସାଉଁଟି ନେବ ତାର ଅସାମ ପ୍ରୀତି ।

♥ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପିକା ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

|| କେଉଁଠି ତୁ ||

କେଉଁଠି ତୁ
ଜିଜୀବିଷାରେ
ଜିଗାମ୍ଷାରେ
ଯତ୍ନରେ
କି ଯାଉଛନ୍ତି ରାସ୍ତାରେ
କେଉଁଠି ତୁ

ଖୋଜି ଖୋଜି ନିଜେ ନିଶୋକ ହେଲେ ବି ମିଳୁନାହିଁ କିଛି ତୋର ଖୋଜି କି ଖବର

ମହ ଯଦ୍ ଦେଉଁଲିଆ
ଶବ୍ଦ ଭାବ ବେପରୁଆ ଯାହା ବି କଲି ମୁକୁନ୍ଦପାତୁଳି ଅଥଚ ଅଭୁତେ ଭେଟିବି ବୋଲି ଚାହୁଁଛି ଯେ ତାହା ବି କଣ କରେଇ ଦେଉଛି ?

ଆ ଉଡ଼ିବି ଆ ଅଭୁତେ ହେଲେ ଧାଡିଏ ଭାବ ଧାରେ ଲୁହ ଆଖିଏ ଦୃଶ୍ୟ କି ନିରାଭରଣର ରଂଗ କିଛି ହୋଇ ଅଚଳ ନିଜକୁ ଥରେ ଦେଖିବି ତୋର ବାହାନାରେ

କାଣେ ତୋ ଭିତରେ ମୁଁ ଓ ମୋ ଭିତରେ ତୋର ଉପସ୍ଥିତି ତଥାପି ତୋତେ ନ ଦେଖିବା ଯାଏଁ ମୋର 'ମୁଁ' ହେଲେ କୋଉ ବୋଲି ମାନ୍ଦୁଛି ?

ସୁଜିତ କୁମାର ସତପଥୀ

ଆ ଉଡ଼ିବି ଆ ଅଭୁତେ ହେଲେ ଧାଡିଏ ଭାବ ଧାରେ ଲୁହ ଆଖିଏ ଦୃଶ୍ୟ କି ନିରାଭରଣର ରଂଗ କିଛି ହୋଇ ଅଚଳ ନିଜକୁ ଥରେ ଦେଖିବି ତୋର ବାହାନାରେ

♥ 'ବାଗାଶିତା', ସାଲେଭଡ଼ା, ବଲାଙ୍ଗିର

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗୀତି(୨୭)

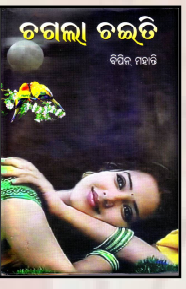
॥ ମୋ'ଠାରୁ ଚୋରେଇ ନିଏ ॥

ତୁମେ ବି ତ ଅଛ ମୁଁ ବି ତ ଅଛି
ସବୁ ତ ସେମିତି ଅଛି,
ଖାଲି ସେ ଦିନର ତୁମେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ
ସମୟଟା ବଦଳିଛି ।

ଦିନ ଥିଲା ତୁମ ଦେହରେ ବସନ୍ତ
ତୋଳିଥିଲା ନିଜ ଘର,
ତୁମର ସବୁ କୋଇଲି କୁହୁ
ଶୁଭୁଥିଲା ନିରନ୍ତର,
ବଦଳିଲା ସେଇ ମନ କାହାପାଇଁ
କହ ସଖୀ ମଉଳିଛି ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

♥ ୩୩,
ଗଡ଼ ମହାବୀର
ବିହାର,
ରାଧାକେଳ
ଛକ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
(ମୋ)
୯୮୭୬୫୪୩୨୧

କେକାଣି କାହିଁକି ମଲୟ ପବନ
ଆଜି ବାଟ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ,
ରଞ୍ଜିତ ତୁମ ମନଟାକୁ ଲିଏ
ମୋ'ଠାରୁ ଚୋରେଇ ନିଏ
କହିଦିଅ ଥରେ ଆମର ସେ ପ୍ରେମ
ଥିଲା ସବୁ ମିଶିମିଶି ।

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଭାଗ-୨୧

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ...)

ଅଥଚ ଘାଟା ପ୍ଳାନ୍ରେ ଏବଂ ଗାଆଁର
ହିସାବ ନାହିଁ । ଶୁକୁଡ଼ା ମାଝି କହିଉଠିଲା ।
ଘନଶ୍ୟାମ କହିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ଏକର ଏକର ଜମି, ଖୋଲା ନରପଠା,
ଚୋଟାମାଳ, ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ବଢ଼ି ଯେଉଁମାନେ
ବଢ଼ ହୋଇଛନ୍ତି, ବିନା ମାଛ, ବିନା
ନଡ଼ିଆରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଭାତ, ଭୁଜା
ଉଠେନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ ଦଶଦିନିଆର କାଗା
କେତେ ? ନଡ଼ିଆ, ଗୁଆ ଲଗାନ୍ତେ ମାଗି ଥାନ
କାହିଁ ? ମଣିଶାକାଠିର ଖାଡ଼ ଲାଗି, ବରଜ
ଲାଗି କାଗା ନାହିଁ ।

ଅବଦୁଲ ମିଆଁ କହିଉଠିଲା, କାଲି ଏଇ
କଥା ନେଇ ଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଥସତ୍ତାରେ ଅଶୋକ
ମହାନ୍ତି ସାଙ୍ଗରେ ଶୁବ ଲାଗିଗଲା । ଶଳା
କଣ୍ଠାକ୍ତରୀ କରି କଳାପଇସାରେ ହାତ
ତିକ୍କକଣି କଲାଣି ବୋଲି ଆଉ ଉକ୍ତ,
ଚନ୍ଦ୍ରମାତୁଳି । କହୁଛି, ଘାଟା ହେଲେ ଆମ
ଭାଗ୍ୟ ଖୋଲିଯିବ । ପରିବାର ପିଛା ଗୋଟାଏ
ଚାକିରି, ଆଦର୍ଶଗୃହ, ତା ଛଡ଼ା ଆଦର୍ଶ
ଗ୍ରାମରେ ଆଦର୍ଶ ପାଠାଗାର, ଆଦର୍ଶ
ଖେଳପଡ଼ିଆ....

ଘନଶ୍ୟାମ ଦାସ ଗମାଣ ହୋଇଗଲେ ।
କହିଲେ, ଅଶୋକ କହାନ୍ତି, ଗଣେଶ
ମାଉସୁଡ଼ୀ ଏମାନଙ୍କର ତ ଆଉ ଘାଟା ଲାଗି
ନିଜ କାଗା ଯାଉନାହିଁ । ସେମାନେ ନକହିବେ
କାହିଁକି ? କାଲି ଶାସକବନ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀମାୟ
ଅର୍ଥସତ୍ତାରେ ଯେଉଁ ମିଟା ହୋଇଗଲା, ସେଥିରେ
ମୁଁ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲି । ମଣିଶ ଆଜିକାଲି ଯେ
କେତେ ତଳକୁ ଖସିଗଲାଣି । ଅଶୋକ
ମହାନ୍ତି, ବୀରୁ କେନା, ଗଣେଶ ମାଉସୁଡ଼ୀ
ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି, ଦେଶରକ୍ଷା ଲାଗି
ଏହା ଜରୁରୀ । ମୁଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କି
ଦେଶରକ୍ଷା ? କାହାର ଦେଶରକ୍ଷା ? ଦେଶରକ୍ଷା
ନାମରେ ଲକ୍ଷେ ଚିରିଶହକାର ଲୋକଙ୍କୁ ମରଣ
ମୁହଁକୁ ଠେଲିଦେବା କେଉଁ ନ୍ୟାୟ ? ଆଉ
ତାଛଡ଼ା ଦେଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଭେଜନୀ
ଅବା ଶତ୍ରୁତାର ଉଭୟ ମାନବୋପ ନୁହେଁ ।
କାରଣ ଏ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଖେଳ । ହିଂସା
ଦ୍ୱାରା ହିଂସାକୁ ଜିଣିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ଏ
ପୃଥିବୀରୁ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ଲୋପ ପାଇଯିବ ।
ନଚବର ପ୍ରଧାନ କହିଉଠିଲେ, କିନ୍ତୁ
ଅଶୋକ ମହାନ୍ତିମାନଙ୍କର ବ୍ୟତୀତ କି
ବଢ଼ିବୁଲୁଛି । ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନେ ମିଛ କହି
ରୁଆଁ ଦୁଲାଭକୁ ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି ।
କହୁଛନ୍ତି, ଘାଟା କୁଆଡ଼େ କିଛି ବିପଜନକ
କିଛି ନୁହେଁ ବରଂ ଘାଟା ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କର ସୁଖର ସାମା ରହିବ ନାହିଁ ।
ଅନାଦି ସାହୁ ଏତେକୋଇନାଏ ସବୁ
ତୁଟାତୁଟୁ ଶୁଣୁଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, ହେଲେ
ସେମାନେ ଯେ କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେଣି ।
ବାସୁଦେବପୁର, ବେତନା, ସୁନାପୁର,
କଟିସାଲ, ବଡ଼ ସିମ୍ଲିଆ
ଚକବାଳିଆପାଳରେ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ପାଇଁ
ଗିରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋଟା ଟଙ୍କା ଦେଇ ଜମି
କିଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେଣି । ଏଣେ ଲୋକଙ୍କୁ
ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବାଲାଗି ବାଲିଆପାଳର ସୁଇ,
କଲେକମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚୁର
କରୁଛନ୍ତି ।
ଘନଶ୍ୟାମ ଦାସ ଶାନ୍ତ କଣ୍ଠରେ ଉଭୟ
ନେଲେ, ତୁମେସବୁ ଅଟଥାରେ ଭୟ
ପାଆନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଲାଇବା ଏତେ ସହଜ
ନୁହେଁ ।
ମୁହାଣ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ନଡ଼ିଆଗଛକୁ
ବର୍ଷକରେ ଯେତିକି ଟଙ୍କା ଆସେ, ସୁତାକଳ
ବା କୋଟା କାରଖାନା କିମ୍ପା ଶିକ୍ଷ
ଚାଳିମକେନ୍ଦ୍ର କେଉଁ ଚାକିରି ସେତିକି ଟଙ୍କା

ମାଟିର ପ୍ରହରାମାନେ

ପୁଷାଞ୍ଜଳି ନାୟକ

♥ କେଲରୋଡ଼, ବାଲେଶ୍ୱର-୧
(ମୋ) ୯୨୩୭୯୫୮୯୧୭୩

ଏ ଉପନ୍ୟାସର ରଚନାକାଳ ପ୍ରାୟ
୧୫/୧୬ ବର୍ଷ ତଳେ ଯେତେବେଳେ
ବାଲିଆପାଳରେ ଘାଟୀ-ବିରୋଧ
ଆନ୍ଦୋଳନ ତୀବ୍ର ରୂପ ଧାରଣ
କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକ୍ରମେ ଏ
ଉପନ୍ୟାସଟି ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ବହୁତ
ଡେରି ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଏ
ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ ଯାହା ମୁଁ
ଉପନ୍ୟାସରେ ଉଦ୍‌ଭାବଣ କରିଥିଲି, ତା
ସତ ହୋଇଗଲା । ମା ପାଖରେ ପୁଅ ହାର

ପାନିବା ଭଳି ମାଟି ପାଖରେ ଘାଟୀ ହାର ମାନିଲା । ଏ ଉପନ୍ୟାସ ଘାଟୀ
ଆନ୍ଦୋଳନର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ନୁହେଁକିମ୍ପା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟାଗ୍ରଣୀ ନୁହେଁ । ଅନେକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଁ କଞ୍ଚନାର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ଦୀର୍ଘ ଚାରିବର୍ଷ ଧରି
ମାଟିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପହରା ଦେଇ ଇତିହାସର ଗତିକୁ ବଦଳାଇଦେଲେ, ସେଇ
ବାଲିଆପାଳବାସୀଙ୍କୁ ଏ ଉପନ୍ୟାସ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।
-ଲେଖିକା

ସେମାନେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।
କାଳୁପଦାଠାରେ ପ୍ରସାବିତ ଘାଟୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ
ଯିବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ବନ୍ଦହୋଇଗଲିହିଁ,
ବାଲିଆପାଳବାସୀ ଭୋକଶୋଷ
ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି ।

ଦିନ ନାହିଁ, ରାତି ନାହିଁ, ଝଟୁ ନାହିଁ,
ଦୁର୍ଦ୍ଦିପକ ନାହିଁ, ସେମାନେ କାଳୁପଦା
ଚେକଗେଟରେ ପହରା ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ।
ସପନାବୁଢ଼ୀ, ଭମା ଅବା ଶୁଭୁତା ମା ଭଳି
ସେଇ ନାରିହ, ଶାନ୍ତ ଗାଉଁଳୀ ସା
ଲୋକମାନେ ବିପ୍ଳବର ଗୋଟାଏ ଗୋଟାଏ
ଉଡ଼ିନିଆଁ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।
ଗାଆଁ ଗାଆଁରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି ।
ପ୍ରାଣରେ ପ୍ରାଣରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଛି ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବାଲିଆପାଳର କେତେକ
ରାଜନୈତିକ 'ନେତା' ବ୍ୟବସାୟୀ ସରକାରକୁ
ସମର୍ଥନ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଗଣେଶ
ମାଉସୁଡ଼ୀ, ଅଶୋକ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଭଳି
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଚୋଷାମଦ ଓ ରାଜନୀତି
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା, ସେମାନେ
ଘାଟୀ ସପକ୍ଷରେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର
କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।
ଉଦବାସୁଙ୍କ ଲାଗି ହେଉଥିବା ଆଦର୍ଶ
ଗୃହମାନଙ୍କର ଠିକା ସେମାନେ ପାଇଛନ୍ତି ।
ଦେଭୋଗଠାରେ ହଜାର ହଜାର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୟରେ ଉଦବାସୁଙ୍କ ଲାଗି ସୁତାକଳ ଓ
ସସିଦିପାଳର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।
ଶହ ଶହ ଏକର ଏକର ଧାନବିଲ ଉତା,
ବାଲି, ସିମେଣ୍ଟ, ଲୁହାଛଡ଼ା, ପଥରରେ ପୋତି
ହୋଇଯାଇଛି ।
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଉଦବାସୁଙ୍କ ପୁନର୍ବାସ ଓ
ଆଉଥାନ ଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥସତ୍ତା ଗଢ଼ୁଛି ।
ଘାଟୀ ଅଞ୍ଚଳ ଜବାବଦୃଷ୍ଟ ଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ
ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟତୀତ ପୋଲିସ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ମୁଦ୍ରଣ ହେଉଛନ୍ତି । ସରକାର
ଘନଘନ ଗୋପନ ମହତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ।
ବାଲିଆପାଳ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ମାଛବନ୍ଦ,
ପରିବାଦର ହୁତୁଡ଼ ହୋଇ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ।
ସରକାରୀ ଦଳରେ ଯିଏ
ବାଲିଆପାଳବାସୀଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ସମର୍ଥନ ବା
ସମବେଦନା ଜଣାଉଛି, ତାକୁ ଦଳରୁ ବୁରୁଜ
ଦୃଷ୍ଟିକାରା କରାଯାଉଛି ।
ଘାଟୀର କୋଷ୍ଠାଭ୍ୟନ୍ତରେ
ବାଲେଶ୍ୱରବାସୀ ସମେତ ନାଜଗିରିବାସୀ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରମୁଦ ଗଣୁଛନ୍ତି, ନିଜ ପାଇଁ ଯେତିକି
ନୁହେଁ, ପୁଅନୀତିକ ଲାଗି ଦେଖି ।
ବିଜ୍ଞାନରେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠୁ ଉନ୍ନତ ଦେଶ
କୁହାଯାଉଥିବା ଦେଶମାନଙ୍କରେ କ୍ଷେପଣାସ
ଭୁଲରେ ବିସ୍ଫୋରିତ ହୋଇଯାଇଛି, ରଣ-
କୌଶଳ ଦେଖାଉଁ ଦେଖାଉଁ ବିମାନ ଜଳି
ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉପରେ ଖସିପଡ଼ୁଛି, ସେମାନଙ୍କର
ଉନ୍ନତ କାରିଗରୀ କୌଶଳ ଭୁଲନାରେ ଭାରତ
ତ ଶିଶୁ ।
ଚାନ୍ଦିପୁରରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳିନ କ୍ଷେପଣାସ
ପରାକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ନେଇ ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଆତଙ୍କର ଶେଷ ନାହିଁ ।
ଦେଶର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷାଦାଗଣ ଏ ଅଞ୍ଚ ନିଷ୍ଠି
ବିରୁଦ୍ଧରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଚେତାବନୀ
ଦେଉଚାଲିଛନ୍ତି । ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦେଶ ଅଞ୍ଚ
କଳସତ୍ତାରେ ଯୁଦ୍ଧ, ଅଥା ମନୁ ଅଞ୍ଚଳ କିମ୍ପା
ଦ୍ୱୀପରେ କ୍ଷେପଣାସ ଘାଟୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବାର
ନଜୀର ଦେଇ ଲକ୍ଷେ ଚିରିଶହକାର ଲୋକଙ୍କ
ଜୀବନ ନେଇ ନ ଖେଳିବାକୁ ସତର୍କ କରି
ଚାଲିଛନ୍ତି । ଇତିହାସର ନଳିନ ଦେଉଛନ୍ତି,
କୌଶଳୀ ଦେଶ ଏପରି ଜବାବଦୃଷ୍ଟ ଥାଉ ଉର୍ବର
ମାଟିରେ ଘାଟୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିନାହିଁ । (କୁମର)

ଆଲୋଚନା

ଭୋକର ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି କେବେ ?

ଗୋପାଳ ମହାପାତ୍ର

ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର, ରଣପୁର
ମୋ-୯୪୩୮୫୪୫୬୭୮

ଦେଶରେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରାତ୍ରୀରେ
ଭୋକରେ ଶୁଏ ତେବେ କହିବାକୁ ହେବ ଯେ
ଦେଶର ସୌଭାଗ୍ୟ ଶୋଇପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ଯଦି
କେହି ଖାଦ୍ୟାଭାବକୁ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼େ
ତେବେ କୁହାଯିବ ଯେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୫ବର୍ଷ
ପରେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଆମ ପିଛା ଛାଡ଼ିନାହିଁ ।
କୋରନା ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଏମିତି
ଘଟିଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ହଜାର ହଜାର
ଭୋକିଲା ଶ୍ରମିକ ନିଜ ପିଲାଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଧରି
ଶହ ଶହ କିଲୋମିଟର ଚାଲୁଥିବା
ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ
ସୁର୍ଜିତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ତାଙ୍କ ଆତ୍ମକଥାରେ
ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଯୁଗପୁରୀ ଆଉ ଜଣେ
ପ୍ରଫେସର ଯିଏ ବିଶ୍ୱର ଶରଣୀଆଁ ମାନଙ୍କ
ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣା କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ
ଖାଦ୍ୟାଭାବ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ।
ଯୁଗପୁରୀଆଁର ପ୍ରଫେସରଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କହିଥିଲେ ଯେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ
ମଧ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ
ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ
ଅନେକ ଯାତନାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ
ପଡ଼ିଥିଲା । ସେଥିରୁ ପ୍ରେରଣା ପାଇ ସେ
ଗରୀବ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।
ମହାତ୍ମା ଦୁଃଖଙ୍କର ଆତ୍ମ କଥା
ଲେଖିଲେ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ
ସେ ସୁଜାତାଙ୍କ ଠାରୁ ସାରି ଖାଇବା
ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଭୋକର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ
ନବୁଝିଲେ କେହି ଭୋକ ମେଝାଇ
ପାରେନାହିଁ ।
କିଛିଦିନ ତଳେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ
ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଅଞ୍ଜଳି ଭରଦ୍ୱାଜ, ହର୍ଷ
ମନ୍ଦର ଏବଂ ଜଗଦୀପ କୋକରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ଆଗତ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥୀ ମାମଲା ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ
ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷର ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ ।
ମାମଲାଟିର ବିଚାର କରୁଥିଲେ ବିଚାରପତି
ଏମ୍.ଆର. ଶାହା ଓ ବିଚାରପତି ହିମା କୋହଲି ।
ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ କରି ଦୁଇ ବିଚାରପତି
କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଥିଲେ
ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସୁନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ
ଯେ ଦେଶରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଭୋକରେ
ଶୋଉନାହିଁ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଆଇନ୍
ଅନୁସାରେ ଖାଦ୍ୟଦାୟକ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ
ପହଞ୍ଚିବା ଦରକାର । ଖଣ୍ଡପାଠା କୋରନା
ମହାମାରୀ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣଭନ୍ଦ ସମୟରେ
ପ୍ରବାସୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ କରୁଥିଲେ ।
ଉପନିଷଦର ଏକ ପୌରାଣିକ କଥା
ଅନୁସାରେ ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଥରେ ଜଣେ
ରୁଷିକ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲେ । ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ
ଜଣକ ରଷିକୁ କହିଲେ ଗୁରୁତର ମୋତେ
ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ରଷି ବ୍ରହ୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ
କରିବାକୁ କହିଲେ । ଅନେକ ସମୟ ଧ୍ୟାନରେ
ବସିବା ପରେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଜଣକ ଧ୍ୟାନ ଭାଙ୍ଗି
ଠିଆ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ରଷି ତାଙ୍କୁ ସୁନର୍ବୀର
ଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ
ବସି ଧ୍ୟାନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରଷିକୁ
ଅବଜ୍ଞା କରି ଭଜ ହିରରେ ବସି ପାରିବେ
ନାହିଁ ବୋଲି କହିବା ସହ ଭୋକରେ
ଆଉଟୁପାଉଟୁ ହୋଇଯାଇଥିବା କହିଲେ ।
ଏପରିକି ତାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ (ଅନ୍ନ) ଦରକାର
ବୋଲି କହିଲେ । ରଷି ହସି ହସି କହିଲେ
ଯେ ପ୍ରଥମ ପାଠ ହେଉଛି ଅନ୍ନ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମ
ଏବଂ ଅନ୍ନ ବିନା କିଛି ହୋଇପାରିବ
ନାହିଁ । ସେହିପରି ଚୈତନ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ
କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅନ୍ନ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମ ।
କାରଣ ଅନ୍ନରୁ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରାଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ
ହୋଇଥାନ୍ତି, ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅନ୍ନରେ ହିଁ
ଜୀବିତ ରହିଥାନ୍ତି, ଶେଷରେ ସଂସାରରୁ
ପ୍ରୟାଣ କରି ପୁଣି ଅନ୍ନରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ
ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।
୧୮୭୭-୭୮ରେ ପ୍ରଥମେ ଦେଶରୁ
ଗରୀବି ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଆଗତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୩୮ରେ
ସୁବାଷ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ମଧ୍ୟ ସେକଥା
କହିଥିଲେ । ୧୯୪୭ରେ ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ
ହେବାବେଳେ ପ୍ରତି ମାଜଣରେ
ଦୁଇଜଣ ଗରୀବ ଥିଲେ । ଏବେ କୁହାଯାଉଛି
ଯେ ପ୍ରତି ମାଜଣରେ ଜଣେ ଗରୀବ ।
ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ଗରୀବ
ହଟାଏ, ଦେଶ ବଞ୍ଚାଅ ଧ୍ୱନୀ ପୂର୍ବତନ
ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭଦିରାମାଜୀ ୧୯୭୪ରେ
ଦେଇଥିଲେ । ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ
ଏହି ଧ୍ୱନୀର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥିଲେ ।
ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନାରେ ଏହାକୁ
ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏବେ ବି
ଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ (ଭୋକ)ରେ
ମରୁଥିବା କଥା ନଜରକୁ ଆସୁଛି
କିନ୍ତୁ ସରକାର ଯତ୍ନଶୀଳ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼ାଇବାର
ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ
ନିଷ୍ଠୟ ।
ଭୋକର ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ
ଅଧିକାର । ଆମେରିକାର ପୂର୍ବତନ
ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଫ୍ରାଙ୍କଲିନ ରୁଜଭେଲଟ ଏକଥା
ଭାଷାଧାରଣ କରୁଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ
ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ବେଳେ ଜାତିସଂଘ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ
ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ହାତକୁ
ନେଇଥିଲା ଓ ୧୯୪୮ରେ ଆର୍ଥିକିକ
-୨୫ ଅନୁସାରେ ଭୋକନିବୃତ୍ତି
ଅଧିକାର ଭାବେ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇଥିଲା ।
ପ୍ରଶ୍ନକଥା ହେଉଛି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ
ଏବେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସରକାରକୁ
ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।
ମାମୁଲରେ କୋର୍ଟ ଇ-ଶ୍ରମ
ପୋର୍ଟାଲରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ପ୍ରବାସୀ ଓ
ଅସଂଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ
ବାବଦରେ ତାଜା ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ
କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ
କହିଛନ୍ତି । ମାମୁଲରେ କୋର୍ଟ
କହିଛନ୍ତି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏ
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କିଛି କରୁନାହିଁ ବୋଲି
ଆମେ କହୁନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ଆମକୁ
ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କାରି ରହିଛି । ଶୁଣାଣୀ ବେଳେ
ଓକିଲ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭୂଷଙ୍କ କହିଥିଲେ
ଯେ ସରକାର କହୁଛନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ
ଆୟ ବଢ଼ିଛି, କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ୍ରୀୟ
ସୁତରାଙ୍କରେ ଭାରତ ତଳକୁ
ଖସି ଆସିଛି । କଥା ହେଉଛି ଗ୍ଲୋବାଲ
ହଜୀର ଭଣ୍ଡେକର ୨୦୨୨ ରିପୋର୍ଟ
ରେ ଭାରତର ସ୍ଥିତି କ୍ରମାନ୍ୱୟ
କୋଇଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ୧୯୧୯ଦେଶର
ରାଜ୍ୟାଙ୍କରେ ଭାରତ ୧୦୨ ସ୍ଥାନରେ
ରହିଛି । ଆମଠାରୁ ଆମ ପଡ଼ୋଶୀ
ବଙ୍ଗଳା ଦେଶ ଓ ନେପାଳର ସ୍ଥିତି ଭଲ
ବୋଲି ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
ଏବେ ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା
ସେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ପରେ
କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କ'ଣ ପଦକ୍ଷେପ
ନେଉଛନ୍ତି ଓ ଭାରତ ସ୍ତ୍ରୀୟାତ୍ମକ
ଭାରତରେ କେବେ ପରିଣତ ହେଉଛି ?

ଜୁନିଦୀପ

ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ : ଅଶ୍ୱିନୀ ଭାର୍ଗବ

ନଗେୟ ନାଥ ପଞ୍ଜନାୟକ

ବିରାଟ କୋଠାଘର ପଛପଟେ
ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ସରକାରୀ
କ୍ୱାଟରସ୍ । କ୍ୱାଟରସ୍ ବା କଣ,
କିର୍ତ୍ତୀଶର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭଜାଦତରା ଝୁମୁଡ଼ିଟିଏ ।
ବିଶାଳ ଭବନର କାମଧାରରେ
ନିୟୋଜିତ ଝୁମୁକୁ ସପରିବାର
ରହୁଥିଲା ସେଇଠି । ସେଦିନ ପବିତ୍ର
ପର୍ବ ଦୀପାବଳି । ଆଲୋକମାଳାରେ
ଦାଉ ଦାଉ ହୋଇ ଝଟୁଲୁଥିବା ବଲ୍‌ବର
ଝାଲର ସବୁ ସଜେଇ ହୋଇଥିଲା
ବୋହୁବେଶ ଭଳି । ଶୁଭ ପ୍ରଦୀପ ବି
ଭବନ ଚାରିପଟ ପାଟେରିରେ ସୁସଜ୍ଜିତ
ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଝୁମୁକୁର ଝୁମୁଡ଼ିରେ
ବି ଆଲୋକ ଖେଳି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା,
କିନ୍ତୁ ଅଞ୍ଜ କେତୋଟି ପ୍ରକୃଳିତ
ଦୀପରେ । ସେ ଭିତରୁ ଜୁନିଦୀପଟେ
ଥୁଆ ହୋଇଥାଏ ଝୁମୁଡ଼ିର କାଠପ୍ରେମ
ଉପରେ । ପବନର ବେଶ ସବୁେ ବି
ମିଠକି ମିଠକି କରୁଥିବା ଜୁନିଦୀପଟି
ସାହସ କୁଟାଉ ନିଜସ୍ୱ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମୁତାବକ
ଆଲୋକ ବୁଣି ଦେଉଥିଲା ଆଖାପାଖ

କାଗା ଉପରେ । ଠିକ୍
ସେତିକିବେଳେ ଜୁନିଦୀପର ନଜର
ପହଞ୍ଚିଗଲା ଭବନର ସୁଭଜ
ପାଟେରି ଉପରେ ଥୁଆ ହୋଇଥିବା
ଦୀପଟି ଉପରେ । ସେଇ ଏକା
କଲେବର, ଏକା ଆଲୋକ ଆଉ
ଏକା ମାଟି . . . । ଖାଲି ଯାହା
ତିଳେ ବଡ଼ ଆକୃତିରେ । କଣ ଭାବିଲା
କେକାଣି ଜୁନିଦୀପଟି ବିରାଟ
କୋଠାଘର ଉପରେ ବସିଥିବା ଦୀପକୁ
ବଡ଼ ପାଟିରେ ତାକ ଛାଡ଼ିଲା । ଭବନର
ଦୀପଟି ବଡ଼ ଦର୍ପର ସହ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ
କଲା ତଳକୁ । ତାଛଳ୍ୟଭରା ସ୍ୱରରେ
କହିଲା -କଣ କହୁଛୁ ଜଳଦି କହ !
ଜୁନିଦୀପଟି ବିନମ୍ର ଭାବେ କହିଲା -ଭାଇ

କେମିତି ଅଛ ? ଲାଗୁଛି ତୁମେ ଆମର
ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ଭଳି । ସେଥିପାଇଁ
ପଦେ ଅଧିକ କଥା ହେବାକୁ ମୋର ଭାରି
ଇଚ୍ଛା । ଭତର ଫେରାଉଲା ବେଳେ
କୋଠାଘର ଦୀପଟି ଓଠରେ ସାମାନ୍ୟ
କୃତ୍ରିକ ହସ ଉଛୁଳାଇଲା । ବଡ଼ିମା
ଦେଖାଇ କହିଲା -ଆମେ ଦୁହେଁ ଗୋଟେ
ପରିବାରର ହୋଇପାରିବା କେମିତି ?
ମୁଁ କୋଭାଠି ଆଉ ତୁ କୋଭାଠି

ତୁ ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟରେ ତ ମେଳ ଖାଉନି ।
ସେ ପୁଣି ନଜର ଘୁରାଇଲା ।
ଜୁନିଦୀପଟି ବିରାଟ ମୁହଁ ଶୁଖାଇଲା
ସିନା ହେଲେ କିଛି କହିଲାନି । ଏବେ
ତହିଁରେ ଥିବା ତେଲ ସରି ସରି
ଆସୁଥିଲା । ସେ ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ
ନେଲା ଆଉ ଶେଷକୁ ଧୂଆଁ ଧାସ
ଝାଡ଼ି ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ବିରାଟ
କୋଠାଘରର ଦୀପଟିରେ ଏବେବି
ତେଲ ଥିଲା । ଖାସ୍‌କରି ସେହି ଗର୍ଭ,
ଅଭିମାନରେ ସେ ଏବେପୁଣ୍ୟ ଆଲୁଅ
କୁଣ୍ଡୁଥିଲା ।
ରାତି ପାହି ଫର୍ଟା ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା । ଦୀପ ସବୁ ଲିଭି
ଯାଇଥିଲେ । ଭବନ ସତ୍ୟସୁତରା
କରୁଥିଲା ଝୁମୁକୁ । ରାତିସାରା ଧରାକୁ
ସରା ମଣି କରୁଥିବା କୋଠାଘର
ଦୀପଟି ଶେଷରେ ପାଟେରୀକୁ
ଖସିପଡ଼ିଲା ଝୁମୁଡ଼ି ବାହାରେ ଥିବା
ଖୋଲାମେଲା କାଗାରେ । ଚୁକ୍ତୁଡ଼ା
ଚୁକ୍ତୁଡ଼ା ଭାଙ୍ଗିଗୁଲି ଯାଇ ବିଛେଇ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲା ଚାରିଆଡ଼େ । ପାଖରେ
ଜୁନିଦୀପଟି, କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଥିର ଥିଲା
ଅଭଙ୍ଗା । କାହିଁକିନା ସେ ଭୁମି ଉପରେ
ଥୁଆ ହୋଇଥିଲା ମାଟି ସହ
ଯୋଡ଼ିହୋଇ ।

♥ ଓସାର ସିତି, ସୂଚ ନ-୪୫୫,
କେନ ନ-୯
ଲକ୍ଷ୍ମୀଆର
କେନାଳ ରୋଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ -୯୪୩୮୩୩୧୨୩୮

ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହର ସୂତ୍ରଧର: ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ

କେତେ ମହାମନିଷୀ କେତେ ଅବତାର କେତେ ମୁଗ୍ଧକାରୀ ଜ୍ଞାନୀ, ମାନୀ, ମହାପୁରୁଷ, ଏଇ କାନନ କୁନ୍ତଳା ତରିନା ମେଖଳା ମନ୍ଦିରମଣୀ କାଚି କାରିବିନୀ ବିର ମହନୀୟା ଭାରତ ମାତାଙ୍କ କୋଳ ଆଲୋକିତ କରି ତ୍ୟାଗ ଆଦର୍ଶ ଓ ଜ୍ଞାନ କର୍ମର ଅକ୍ଷୟ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ କରିଛନ୍ତି ବାପୁମତ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ନକ୍ଷତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ବା ଚାନ୍ଦି ଖୁଣ୍ଟିଆ। ସମବତର ୧୮୨୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୩୦ ତାରିଖ କାର୍ତୀକ ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶୀ ମଙ୍ଗଳ ବାର ତୁଳା ୧୫ ଦିନ (ଅନ୍ୟମତେ ଶାୟବତୀ ମାଘପୂର୍ଣ୍ଣିମା ୨୦ ତାରିଖ) ହରଚଣ୍ଡୀ ଦୂତା ଭାମଦେବ ହଜୁରୀ ବଡ଼ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି କରୁଥିବା ସମୟରେ ଘରେ କରୁ ନେଲେ ହଜୁରୀ ଚନ୍ଦନ ଖୁଣ୍ଟିଆ।

ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ

ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚନ୍ଦନ ବେଶ ବେଳେ କରୁ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଚନ୍ଦନ। ଆନନ୍ଦ ବଳାଚରଣ ସଦୃଶିତ ମହାପ୍ରସାଦ ଚାଖୁଥିବାରୁ ଲୋକେ ତାଙ୍କିଲେ ଚାଖୁ, ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପୁରୀ ରାଜା ହଜୁରୀ ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ହଜୁରୀ ବୋଲି ସମ୍ମାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ଏଂକ୍ୱତ ନପତି ହିନ୍ଦୀ ପଢ଼ିଲେ ଓ ହିନ୍ଦୀ ପଢ଼ିବାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚପିଗଲେ। ଭାମଦେବ ହଜୁରୀ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ପଶିମା ମାତ୍ରୀ ଆଣିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଅନେକ ଯାତ୍ରା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ବିଠୂର ନାମକ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଭାମଦେବ ଥିଲେ ଝାନସୀ ରାଜ୍ୟ ଓ ପେଶ୍ୱାଙ୍କ ପୁରୀ ପଞ୍ଚା। ଚନ୍ଦନ ବାପାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅନେକ ସମୟ ବିଠୂର ଯାଉଥିଲେ। ସେଠାରେ ସେ ପେଶ୍ୱାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମନେପଡ଼ିଲା ଝିଅ ମନୁବାଜ (ଛବେକା) ଓ ନାନାସାହେବଙ୍କ ସହ ଖଣ୍ଡାଖେଳ ଓ ଯୋଦ୍ଧାତାରେ ଯୋଗଦେଉଥିଲେ। ଝାନସୀର ରାଜା ଗଙ୍ଗାଧର ରାଠକର ପ୍ରଥମ ସ୍ତମ୍ଭର ପତନେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟସ୍ୱତାରେ ଗଙ୍ଗାଧର ମନୁବାଜଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ। ବିବାହ ପରେ ମନୁବାଜଙ୍କ ନାମ ହେଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ। ଦେପାର କରୁ କରୁ ଗୋରା ବଣିକ ମାନେ ଭାରତ ବର୍ଷର ଶାସକ ହୋଇଗଲେ । ଇଂରେଜ ଇତିହାସର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓ ଅବିଷୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଳକ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀଙ୍କ ମନରେ ବିଦ୍ରୋହର ନିଆଁ ଜାଳିଉଠିଥିଲା। ବହୁ ଜଗଦଗୁଣ ପାଇବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ସଂଗ୍ରାମ। ଆମ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ପ୍ରଥମେ ଖଣ୍ଡା ଉଠାଇ ଭୟଭୀତ କରିଥିଲା ଗୋରା ସରକାରଙ୍କୁ। ଏଇ ମହାନ ସଂଗ୍ରାମ କଥା ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀଙ୍କ ମନରେ କରିଥିଲା ଗଭୀର ରେଖାପାତ। ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଓ ପୁଅ ଦୁହେଁ ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ମରିଗଲେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନକର୍ତ୍ତା ହୋଇଗଲା। ଇଂରେଜ ସରକାର ଝାନସୀ ଦଖଲ କରି ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚାଲି ଚାଲି ଦେଲେ। ଏହି ବିପଦ ବେଳେ ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ପିଲାଦିନର ସାଙ୍ଗ, ଭାଇ ଓ ଗୁରୁ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ବିଠିଟିଏ ଦେଲେ। ବିଠି ପାଇ ଚନ୍ଦନ ନିଜ ବା ସୁନ୍ଦରଣୀ ଓ ଘରର ଦାୟିତ୍ୱ ପାରାମର୍ଶାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଝାନସୀ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ପାରାମର୍ଶା ସୁନ୍ଦରଣୀଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଚନ୍ଦନ ହେଉଛି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମଲ୍ଲ, ସେ କେତେ କୃଷି କସରତରେ ଅନେକ ମଲ୍ଲକୁ କଟାଡ଼ି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ଚନ୍ଦନଙ୍କୁ ପଲଟଣ ପଞ୍ଚା ବା ତୀର୍ଥ ଗୁରୁଙ୍କା ବୋଲି ଲୋକେ ଡାକୁଥିଲେ। ଝାନସୀରେ ପହଞ୍ଚି ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ରାଣୀଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ, ନାନା ସାହେବ ଓ ଚାନ୍ଦିଆ ଟୋପେଙ୍କ ସିପାହୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଲଢ଼ିବେ ।

ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ବିଠୂରରେ ନାନା ସାହେବ, ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କ ନେତା ଓକିଲ ଆକମୋଲ୍ଲା ଖାଁ, ଚାନ୍ଦିଆ ଟୋପେ ଓ ଦିଲ୍ଲୀ ସମ୍ରାଟ ବାହାଦୁର ଶାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦେଇ ଝାନସୀ ରାଜ୍ୟର ଗାଁ ଗହଳିରେ ବୁଲିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଆମେ ମିଳିମିଶି ଏ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କୁ ଆମ ଦେଶରୁ ତଡ଼ିବା। ସବୁଲୋକ ତାଙ୍କ କଥାରେ ମାତିଗଲେ। ଏହି ସମୟରେ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ଏକ ଜନରତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ, ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିନରେ ଥିବା ସିପାହୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକ ପୁଠାଇଲା ବେଳେ ଯେଉଁ ତୋଟାକୁ ଦାଗରେ କାଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା, ତାହା ଉପରେ ଗୋରୁ ଓ ଗୁରୁଭିର ଚର୍ଚ୍ଚି ବୋଲା ଯାଉଛି । ସିପାହୀମାନେ ଧର୍ମ ଯିବା ଭୟରେ ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ଏହାଥିଲା ୧୮୫୭ ମସିହା ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ ।

ଝାନସୀ ଦୁର୍ଗ ଇଂରେଜ ସେନାପତି ସିନ ଅଧିକାର କରିନେଲେ। ହଠାତ୍ ବିନେ ଝାନସୀ ରାଜ୍ୟର ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ହାତରେ ହାତ ହୁଅନ୍ତୁ ଧରି ଝାନସୀ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ। ଇଂରେଜ ସିପାହୀ ଓ ଗୋରା ସେନାପତି ସିନଙ୍କୁ ନାକେଦମ କରି ଦେଇ ଦୁର୍ଗ ଅଧିକାର କରି ନେଲେ। କିଛି ଦିନପରେ ଝାନସୀ ଦୁର୍ଗ ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣଙ୍କ ହାତମୁଠାକୁ ଆସିଲା । ଇଂରେଜ ସରକାର ହାର ମାନିଲେ। ଝାନସୀ ଦୁର୍ଗ ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ଅଧିକାର କରିବାର ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପୁରିଗଲା। ଇଂରେଜ ସରକାର ସୁଯୋଗ ଖୋଜୁଥିଲେ, ଦେବିଜି ଝାନସୀ ଦୁର୍ଗ ଅଧିକାର କରିବେ । ସାର୍‌ହିଞ୍ଜରୋକ ଓ କଲିଙ୍ଗ କ୍ୟାମ୍ପବେଳ ନେତୃତ୍ୱରେ ଇଂରେଜ ସେନାବାହିନୀ ୧୮୫୮ ସାଲରେ ଝାନସୀ ଦୁର୍ଗ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ଝାନସୀ ନଗରରେ ଯୁଦ୍ଧର ନାଗରାଜାକି ଉଠିଲା। ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ବୀର ଯୋଦ୍ଧାକ ପିଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡା ଧରି ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଠିଆହେଲେ। ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ତାଙ୍କର ୨ ଜଣ ପ୍ରଧାନ ସହଯୋଗି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଶମୁଖ ଖୋବାଦକୁ ଓ ସେନାପତି ଗୋଲୀମ ଚୌବି ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ। ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟ ପ୍ରାଣଭୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ପଳାଇ ଯିବାକୁ ବାଟ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ସାର୍‌ହିଞ୍ଜରୋକ କଣେ ନାଗର ରଣ କୌଶଳ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ଏତିକି ବେଳେ ଠାକୁର ଲାଲକି ବିଶ୍ୱାସ ଘାଟକତା କରି ମୂଳ ଦୁର୍ଗ ଦୁଆର ଖୋଲିଦେଇ ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ ବାଟ ବଦାଇଗଲେ। ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅ ବାମୋଦର ଓ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ଦୁର୍ଗ ଭିତରୁ ପଳାଇଗଲେ। ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ଚାନ୍ଦିଆ ଟୋପେ ଓ ତାଙ୍କର ୨୦ହଜାର ସୈନ୍ୟ ବାଟରେ ଧରାପଡ଼ିଗଲେ। ବିଶିଷ୍ଟା ଇଂରେଜକୁ ଡରି ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ। ଗୋପାଳିକ ପାଖାପାଖି ଏକ ନଦୀ କୂଳରେ ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ଗୋରା ବାହିନୀ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଝାନସୀ ରାଣୀଙ୍କ ଘୋଡ଼ା ପାଣି ଦେଖି ହଠାତ୍ ଅଟକିଗଲା। ଭୋକ ସାହେବଙ୍କ ଗୁଳିରେ ରାଣୀଙ୍କ ଦେହରୁ ଝର ଝର ରକ୍ତ ନିର୍ଗତ ଗଲା। ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀଙ୍କ ହାତରୁ ମହାପ୍ରସାଦ ପାଣି ପାଇ, ସେହି ନଦୀ କୁଳରେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ। ଜଳନ୍ଦା କୁଳରେ ତିନି ନିଠୁା ବେ ଶୋଇଲେ ଭାରତର ବାୟୁଶା ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ। ଚାନ୍ଦିଆ ଫାଶୀ ପାଇଲେ । ନିଷେଞ୍ଜ ହେଲେ ନାନା ସାହେବ। ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ସାଧୁ ଗଙ୍ଗା ଦାସ ନାମରେ କୁଟି କୁଟି ବୁଲିଲେ। ବାହାଦୁର ଶାହାଙ୍କୁ ଇଂରେଜ ମାନେ ନଦୀର ରେଘୁରୁରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଲେ। କାଳାବାହାଣର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ବହୁଦିନ ରହିଗଲେ। ଇଂରେଜ ପୋଲିସ ଚନ୍ଦନକୁ ଧରିବା ଲାଗି ଛାଡ଼ି ଭଲ ଭଲ କରିଦେଲେ। ଏଣେ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ଚାନ୍ଦିଆରେ ପ୍ରଚାର ହୋଇଗଲା। ତାଙ୍କର ଧା ସୁନ୍ଦରଣୀ ବିଧବା ହେଲେ। ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ଦେହାନ୍ତର କାଳ ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ବୁଲିବୁଲି ୧୮୬୫ ମସିହାରେ ନିଜର ଜନ୍ମ ଭୂମି ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ପରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କର ପାରି ନାନି ଅଣାରେ ଜଗ ବୋଲିଲେ -
“ଜଗରେ ବାଳିଆ ଚହଟିଲ / କଳକ ସିନ୍ଦୁର ମାଆ ଲୋ ରାଷ / ପୁଣି ଚାନ୍ଦିଆ ଲେଉଟିଲା” । ମଣିଷ ମାରିବା ଅପରାଧରେ ପୁରୀରେ ଚାନ୍ଦି ଖୁଣ୍ଟିଆଙ୍କ ବିଚାର ଚାଲିଲା। କିଛି ପ୍ରମାଣ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ନଜର ବନ୍ଦୀ କରାଗଲା। ନିୟମ କୁଲରେ ଦିନ ନିଠୁା ବେ ଶୋଇଲେ ଭାରତର ବାୟୁଶା ଲକ୍ଷ୍ମୀବାହାଣ ପ୍ରତିଦିନ ତାଙ୍କୁ ଆନରେ ହାଜିର ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡା ଛାଡ଼ି କଳମ ଧରଲେ। ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭାବ ଭକ୍ତିରେ ଜଣାଣ ଭଜନ ଲେଖି ଚାଲିଲେ ।

ସମବତର ୧୮୮୮ (୧୮୭୦) ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୧୮ ତାରିଖ ଦିନ ଚନ୍ଦନ ହଜୁରୀ ଉପେ ଚାନ୍ଦି ଖୁଣ୍ଟିଆ ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହର ସୂତ୍ରଧର ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ଅମର ପୁରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ଆଜିର ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଏଇ ବୀରଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ନିର୍ବାକ ହେଉ ।

ଆଲୋଚନା : ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉତ

ଆଫଗାନି ନାରୀଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ...
(ପୃଷ୍ଠା ୫ର ଅବଶିଷ୍ଟ) ଚାଲିବାର ହାତକୁ ଆଫଗାନିଆନ୍ ସିବାପରେ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ତାହା ଆଜି ସତ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ମହିଳାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ନେଇ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଆଜି ବିଶ୍ୱ ଦେଖିବାକୁ ପାରିଛି । ଏଠାରେ ସେହି ‘ହିକାୟ’ ପିଛିବେ ମହିଳା-ଏକ ସବୁପୁରୁଷ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟକୁ ବାଧା ଅଟନ୍ତି । ଆଫଗାନିଆନରେ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ସାମ୍ବ୍ୟ ସମାଜ ପ୍ରଗତି କରିଥିଲା ତାହା ଆଜି ଚାଲିବାର ଶାସକଙ୍କ ହାତରେ ଲୁଚୁଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ବସିଛି । ବିଶେଷତଃ ସେହି କେଠାରେ ‘ସରିଆ’ ଲାଗୁ କରିବାର ଆଶଙ୍କା ଫଳକତା ହୋଇଛି । ଏଠାରେ ଅଧିକ ବିପଦକୁ ସାମନା କରିବେ ଯୁବତୀ ଓ ମହିଳା । ନାରୀ ସମାଜ କେବଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାରୁ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ । ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଶ୍ୱସ୍ତ କରିଯାଉ । ସେମାନେ ପାଠ ପଢ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ ବି ପଢ଼ାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଶରୀରକୁ ମୂର୍ତ୍ତୀ କାଢ଼ିଥିବା ପୋଷାକ ବୃକ୍ଷା ପରିଧାନ କରିବେ । ପୁରୁଷ ସାଧୁ ବିନା ଘରୁ ଗୋଟି କାଢ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ । ୧୩-୧୪ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବର୍ଷୀର ଝିଅ ତଥା ବିଧବା ମହିଳାଙ୍କୁ ଯୌନବାସ୍ୟା କରାଯିବାର ନିର୍ଦ୍ଦି ଏଠାରେ ରହିଛି । ନାରୀ କେବଳ ଉପଭୋଗସାଧୀ ପାତ୍ରୀ ଅଟେ । ଏହାର ମୁକ୍ତି ତଥା ଅନ୍ୟୟାର ପ୍ରତିବାଦ କରାଯିବା ପାଇଁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଉଚିତ୍ ।

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

କାବନରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖକୁ ଏତାଇଦେଇ ସୁଖକୁ ହିଁ ଖୋଜିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଃଖକୁ ସାମ୍ରା କରିନପାରି ହତାଶ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ସେଇ ଦୁଃଖଟି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଏ ଦୟନୀୟତାରେ ଏବଂ ଦୟନୀୟତା ଦୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ଅସମ୍ଭବ ଅସହାୟତା । ଶେଷକୁ ଏଇ ଅସହାୟ ଭାବ ହିଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆବେଦି ବସେ ମଣିଷକୁ ଏବଂ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସେଇ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଦଖଲ କରିନିଏ କ୍ରୋଧ । ଅଙ୍ଗ ସମୟର କ୍ରୋଧ ଆଣ୍ଡେ ଆଣ୍ଡେ ବିକିନ୍ତ ରୂପରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଏ । ଆଲ୍ଲାନ, ଦମ, ଗର୍ବ, ଅହଂକାର ଏମିତିକି ବେଳେବେଳେ କ୍ରୋଧ ଅବାରିତ କୋହ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ଏବଂ ଆଣ୍ଡେ ଆଣ୍ଡେ ବଦଳିଯାଇଥାଏ ଅଳ୍ପ ଅଶ୍ରୁଧାରାରେ ।

ସେମିତି ଅନେକେ ଅଙ୍ଗ ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ ବି, ମୁମ୍ମାମାଣ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ଏମିତିକି ସାମାନ୍ୟ ମୁଷ୍ଟ ବିକ୍ଷା ବା ସାମାନ୍ୟ କ୍ରୋଧରେ ମାନସିକ ଅସ୍ୱାସ୍ୟର ଶିକାର ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଏ ଦେହ ଖରାପ ବୋଧେ ଅନେକ ଦିନ ଯାଏ ଲାଗି ରହିବ ଆଉ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଦୟତ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ ଭାବନ୍ତି ଏ ଦେହ ଖରାପ ଆଉ ଭଲ ହେବ ନାହିଁ । ପୁଣି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଠାକୁରଙ୍କ ପାଖରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି “ହେ ପ୍ରଭୁ ପାଇଁ ଏତିକି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହେଲ ! ମତେ ହିଁ ସବୁ ଲୁହ ତକ ଅକାଟି ଦେଲ ! ଦିନ ଦିନ ଧରି କେତେ ଔଷଧ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ମତେ ? ଖାଦ୍ୟ ନଖାଇ ଏବେ ଔଷଧରେ ପେଟ ଭରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଣେ ଶରୀର ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସି କହୁଥାନ୍ତି, ନିଜ ଘର ଛାଡ଼ି ଚିତ୍କର ବାହାରକୁ ଗଲେ ଯାଇ କଣୀପଡ଼ିବ ଯେ” ଆମଠାକୁ କେତେ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗର ଅନ୍ୟମାନେ ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି,

୨୭
ସୂଚି ଶତ ଦଳ
ରୋଗ ଓ ମାନସିକ ଅସ୍ୱାସ୍ୟ
ଡା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
ଲିଙ୍କରୋଡ଼, କଟକ-୧୨
ଫୋନ୍-୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

“ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ଅଛି ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବି” ର ସ୍ୱସ୍ଥାତିପୁସ୍ତକ ଉପଲବ୍ଧ ହିଁ ଖୁବ୍ ବଡ଼କଥା, ଯାହା ଅନେକ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆହୁରି ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭୟଙ୍କର ରୋଗର ଶେଷ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚି ମଧ୍ୟ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ରୋଗର ମୁକାବିଲା କରିଥାନ୍ତି, ରୋଗ ସହ ଲଢ଼ନ୍ତି, ଜୀବନ ସହ ଲଢ଼ନ୍ତି ଏବଂ ତା’ପରେ ହସି ହସି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହି ଲେଖନ୍ତି, ଗୀତ ଶୁଣନ୍ତି, ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ କାମରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ପ୍ରବଳ କଷ୍ଟ ନୀରବରେ ପିନ୍ଧାନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ଗୁରୁତର ରୋଗୀ ହୋଇବି ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ଚିକିତ୍ସାରେ ରହିଛନ୍ତି ।
ପ୍ରତିଦିନ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅନ୍ୟେକ ହୋଇଯାଉଥିବା ବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଣେ ଶରୀର ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସି କହୁଥାନ୍ତି, ନିଜ ଘର ଛାଡ଼ି ଚିତ୍କର ବାହାରକୁ ଗଲେ ଯାଇ କଣୀପଡ଼ିବ ଯେ” ଆମଠାକୁ କେତେ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗର ଅନ୍ୟମାନେ ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି,

ଦୂରରେ ନେବାକୁ ହେଲେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସହ ସବୁବେଳେ ନିଜ ମନର ସକାରାତ୍ମକ ଉଚ୍ଚାରଣ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ମନରୁ ପୋଛି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାନ୍‌ବାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ “ମତେ ଶୀଘ୍ର ସୁସ୍ଥ କର ଏବଂ ତୁମ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ମୁଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଅଛି ଓ ରହିବି ତଥା ସବୁ ରୋଗକୁ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ମତେ

ଅଜସ୍ର ଶକ୍ତି ଦିଅ ବୋଲି ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଭଗମ ଚିନ୍ତା ଓ ଅନନ୍ତମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ନିରବଚିନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନେକ ରୋଗକୁ ଦୂରରେ ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେଲେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ, ଆୟାସ ସ୍ୱଳ୍ପ କ୍ରମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିତ ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୃତ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ମଞ୍ଚ ଭଳି କାମ ଦେଇଥାଏ । “ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ଅଛି ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବି” ର ସ୍ୱସ୍ଥାତିପୁସ୍ତକ ଉପଲବ୍ଧ ହିଁ ଖୁବ୍ ବଡ଼କଥା, ଯାହା ଅନେକ ରୋଗୀଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିଥାଏ । ଆହୁରି ଅନେକେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭୟଙ୍କର ରୋଗର ଶେଷ ସାମାରେ ପହଞ୍ଚି ମଧ୍ୟ ଯୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ରୋଗର ମୁକାବିଲା କରିଥାନ୍ତି, ରୋଗ ସହ ଲଢ଼ନ୍ତି, ଜୀବନ ସହ ଲଢ଼ନ୍ତି ଏବଂ ତା’ପରେ ହସି ହସି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହି ଲେଖନ୍ତି, ଗୀତ ଶୁଣନ୍ତି, ନିଜକୁ ଅନ୍ୟ କାମରେ ନିଯୋଜିତ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ପ୍ରବଳ କଷ୍ଟ ନୀରବରେ ପିନ୍ଧାନ୍ତି । ନିଜର ଆୟୁଷ ଅଙ୍ଗ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିନିଅନ୍ତି ଓ ଶେଷଯାଏ ସବୁଦୁଃଖ ସହି ନିଅନ୍ତି ।
ତେବେ ରୋଗର ଉପଶମ ନିର୍ଦ୍ଧର କରିଥାଏ ଆମର ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ଉପରେ । ଆମେ ଯେତେଅଧ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ଭାବି ନିଜକୁ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତିରେ ଭରିଦେବା, ସେତିକି ସେତିକି ଆମପାଖକୁ ଦୂରରେ ଯିବ ରୋଗ ଦୁଃଖର ବିଚାରସାମ୍ରାଜ୍ୟ । (କ୍ରମଶଃ)

ଧାରାବହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୭)

ନାଆ

କରିବା ବେଳେ ଯଦି ଧରା ପଡ଼ିବୁ ତେବେ ତୋତେ ଗାଳି ପଡ଼ିବ । ମାତ୍ର ବି ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ତା ବଦଳରେ ମୁଁ ଯଦି ତୋରା କରେ ତେବେ ସବୁ କିଛି ମୁଁ ସହିବି । ତୋ ସହିତ କିଛି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ଯାଉଛି ତୋରା କରିବାକୁ ଆଉ.. କାହିଁକି ରେ ବଦମାସ, ମୁଁ କ'ଣ ତୋତେ ତୋର କରିବି ? ତୁ ଝୁଲ ଯା', ବହୁତ ପଡ଼ାପଡ଼ି କର, ବହୁ ମଣିଷ ହ', ମୋ ଭାଗ୍ୟରେ ଯାହା ଅଛି ମୋତେ କରିବାକୁ ଦେ... ତୁ କାହିଁକି ଏ ସବୁ ଝାମେଲାରେ ପଶୁଛୁ ?”
ମାଆ ଏମିତି ମୋତେ ତୋର ହେବାକୁ ବଞ୍ଚେଇଥିଲା । ଆଉ ମୋ ଛିଟା ନିଜର ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ପେଟ ପୁରେଇବା ପାଇଁ ତୋରା କରୁଥିଲା । ଆଉ ତୋରା କରିବାବେଳେ ଯଦି ଧରା ପଡ଼ିଥାଆ, ତେବେ ସିଏ ମାତ୍ର ଖାଇଥାଆ । ଗାଳି ବି ଖାଇଥାଆ ନା !
ମାଆ ବିଲବାଡ଼ିରେ ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିଲା । ବିଲରେ କାମ କରିବାକୁ ଚାଲୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ରୋଷେଇବାସରେ ସିଏ ଏତେଟା ପାରଙ୍ଗମ ନ ଥିଲା । ଆମକୁ ଆମର ମାଉସା କିମ୍ବା ଆଇଙ୍କର ହାତ ରନ୍ଧା ଖାଦ୍ୟ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ଆମେ ସବୁ ମାମୁଁ ଘରେ ହିଁ ରହୁଥିଲୁ । ମାଆ ତାଙ୍କର ତିନି ଭଉଣୀ, ଆମେ ସବୁ ଭାଇ ଭଉଣୀ, ଅଜା, ଆଇ ବଡ଼ ପରିବାର ଥିଲା ଆମର । ବିଲରୁ ଯେତକି ଶବ୍ଦ ଆମବାନା ହେଉଥିଲା ତାହା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନ ଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ କେତେ କାମ କରିବାକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ପୁରୀପରି ବୀର ମୂଳ ଲାଗୁଥିଲା । ଆମ ମାଲିକାଣୀର ଖୁବ୍ କମ୍ କମ୍‌କମ୍‌ । ବିଲରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ସବୁ କଠିନ କାମ ମାଆ ହିଁ କରୁଥିଲା । ତିନାବାଦାନ ଗୋଲିବା ଦବଳରେ ସିଏ, ହାତରେ କୋବାଳ ଧରି ତିନାବାଦାନ ଗନ୍ଧର ମୂଳ ଖୋଜୁଥିଲା । ଯଅ ପେଶା କାଟିବା ବଦଳରେ ସିଏ ସିଧା ସଂକଳିତା-ଖଳାରେ କାମ କରୁଥିଲା । ଯଅ କାଟୁଥିଲା । ଗନ୍ଧ କାଟୁଥିଲା । ମନ୍ଦବନ୍ଧ ବା ଉଷୁଣା ବାଡ଼ି ଧରୁଥିଲା । ମୁଖରେ ବୋଝ ବୋଧୁଥିଲା । କ୍ଷେତରେ ହଳ କରୁଥିଲା - ମଇ ଦଉଥିଲା । ଏ ସବୁ ଦେଖି ମୋତେ ଖୁବ୍ ରୋମାଞ୍ଚିତ ଲାଗୁଥିଲା, ଆଉ ମଙ୍ଗା ବି ।
ମାଆ କ୍ଷେତରେ ମୁଲିଆଙ୍କ ପରି ମୁକ୍ତୀଗ୍ରାମୀ ଥିଲା । ଯା ଲୋକମାନେ କରୁଥିବା କାମ କାହିଁକି କରୁ ନଥିଲା ? ତାକୁ ଏ ସବୁ କାମ ଆମ୍ଭୁ ନଥିବ ବା ଯା ପଛରେ ଆଉ କୌଣସି କାରଣ ରହିଛି ? ମୁଁ ମାଆକୁ ପଚାରିଲି “ମାଆ! ତୁ ମୁଲିଆ କାମ କାହିଁକି କରୁଛୁ ? ଏ କଥା ଶୁଣି ସିଏ ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟଙ୍ଗ କଲାପରି କହିଲା ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତା ତ ଆଉ କିଏ କରିବ ?” ଯେତେ ମାଆ କହିଥିଲା “କ୍ଷେତରେ କାମ କରିବାକୁ ବାହାର ମୁଲିଆ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ପଇସା ଅଛି କି ? ମୋର ତ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଭାଇ, ଆଉ ସିଏ ବି ପାଠ ପଢ଼ୁଆ ପିଲା । ସହରେରେ ରହେ । ଆଉ ଏତି, ଆମେ ସବୁ ଭଉଣୀମାନେ । କାହାକୁ ତ ଏ କାମ କରିବାକୁ

ଅନୁସୂଚକ : ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

ହେବ । ମୋତେ ଏଇ ସବୁ କାମ କରିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । ମୋ ବାପା ଯେତେବେଳେ କୁହନ୍ତି ଯେ ମୋର ଝିଅ ଚାରି ଚାରି ଜଣ ମୁଲିଆଙ୍କୁ ବି ମାତ୍ର ଦେଇ ପାରେ, ସେତେବେଳେ କେତେ ଖୁସି ଲାଗେ ମୋତେ... ।
|| ସାତ ||
ମୁଁ ଶେଷ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ୁଥିବା ବେଳର କଥା । ବାବାପା ଦାନା ବା ଚଣା ଗୁଡ଼ିରେ ତିଆରି ଲଢ଼ୁ ସେ ସମୟରେ ଡାଲିଚାଉଳ ବୋକାମରେ ମିଳୁଥାଏ । କପା, ଯଅ, କିମ୍ବା ପଇସା ଦେଇ ଲଢ଼ୁ କିଣା ଯାଇ ପାଉଥିଲା । ଲଢ଼ୁ ଖାଇବା ପାଇଁ ମନ ହାର୍ଦ୍ଦପାଇଁ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଲଢ଼ୁ କିଣିବା ପାଇଁ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା । ଆମ ପାଖରେ ପଇସା ରହୁ ନଥିଲା । କପା ବି ନଥିଲା । ଆଉ ଯଅ ବି ସେତିକି ଥିଲା ଯେତିକି ଦରକାର ପ୍ରତିଦିନ ପେଟ ଭରିବା ପାଇଁ । ଫଳତ ଅନଳ ସମୟରେ ମାଆ ଯଅ କଲେଜ କାଟିବା ପାଇଁ ବିଲକୁ ଯାଉଥିଲା । ମୂଳ ରୂପରେ ମିଳୁଥିବା ଯଅ କଲେଜରୁ ଯେ ଗୋଲିକା ପାଇଁ ସିଏ ଘର ସାମନା ବାରଖାରେ ହିଁ ବସି ପଢ଼ୁଥିଲା । ସେଇ ପେଶେଇବା ପାଇଁ ସିଏ ହିଁ ଯାଉଥିଲା । ସେଇ ଯଅକୁ କିଛି ସିଏ ପରିଦିନ ପାଇଁ ସାଉଡ଼ି ରଖୁଥିଲା । ଏମିତି ମାଆ ବହୁତ ଯଅ ସଞ୍ଚୁ ରଖୁଥିଲା । ଦଣ୍ଡା ତିଆରି ଏକ ବଡ଼ ବିଶେଷ ଚାକୁ ପୁରୁଇ, ସେଇ ଡବାକୁ ମାଟି ବୋଝାକି ଥିବା କୋଠରିରେ ସାଉଡ଼ି ରଖୁଥିଲା । ସେ କୋଠିରେ କମ୍ପାକୁ ପୁରୁଣିକିଣେ ପଢ଼ୁନଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ବେଳେ ଅଣାଣିଆ ଲାଗୁଥିଲା । ଦିନ ଦ୍ୱିପ୍ରହରେରେ ସେଠି କିଟିକିଟି ଅଧାର ବିଚାଳମାନ କରୁଥିଲା । କିରୋସିନ୍ ଡେଲର ଦୀପ ନେଇ ସେଇ କୋଠାକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ବିନେ ମୁଁ ସେଇ ଡବାକୁ ମୁଠାଏ ଯଅ ଚୋରି କରିନେଲି । ଆମ୍ଭ ଅର୍ଥାତ୍ ବାପାଙ୍କ ପୁରୁଣା ଟୋପିରେ ଯଅ ଡକ ରଖି, ତାକୁ ବହିବଞ୍ଚାଣୀ ଭିତରେ ଲୁଚେଇ ରଖିଲି । ସେଦିନ ଶିଶୁ ଝୁଲୁକୁ ବାହାରି ଗଲି ମୁଁ । ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗୁଡ଼ିଆ ଦୋକାନ ପଡ଼ିଲା । ଯେଉଁଠି ମୁଁ ଯଅ ଦେଇ ତା ବଦଳରେ ଲଢ଼ୁ କିଣିନେଲି । ସ୍କୁଲ ଯାଏ ଲଢ଼ୁ ଖାଇ ଖାଇ ଗଲି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ବି ମୁଁ ସେଇଆ କଲି । ଖୁବ୍ ଭୋଧରୁ ଉଠି ମାଆ କାମକୁ ବାହାରି ଯାଉଥିଲା । ବାପା ବି କାମକୁ ବାହାରି ଯାଉଥିଲା । ମୋର କେହି ଧରିବା ପାଇଁ ବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଘରେ କେହି ହେଲେ ନଥିଲେ । ଆଠ / ଦଶ ଦିନ ଯାଏ ଏହି କ୍ରମ ଜାରି ରହିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ସିଏ ରୋଷେଇ ପାଇଁ ଯଅ ନେଇ ଆସୁଥିଲା । ହେଲେ ଡବା ଭିତରକୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ମାଆ ପାଖରେ ସମୟ ନଥିଲା । (କ୍ରମଶଃ)

ରାଜଭବନ ତାଳଘର,
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୮
(ମୋ) ୮୨୪୯୩୭୨୭୭

ସମ୍ବଦ୍ଧ

ରାଷ୍ଟ୍ର ବିକାଶ ପାଇଁ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ପ୍ରତିଭା ବିକାଶ ଜରୁରୀ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଦିବସଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ୧୭୦୦ରୁ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରାମୀଣ ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ବାସ୍ତବିକ ଯୋଜନାରେ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଯୁବମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଦାମ ଓ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରାମୀଣଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ସଦର ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀରେ ବିଜେପିର ପ୍ରବାସ ବୈଠକ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜଗତ ପ୍ରକାଶ ନନ୍ଦା ଓ ରାଜ୍ୟ ବିଜେପି ସଭାପତି ସମୀର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ କ୍ରମେ ବିଜେପି ପକ୍ଷରୁ ଏବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାଳିଛି ପ୍ରବାସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।

କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଲୋଗୋ ଲଗାଯିବା, କୃଷିରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ବିକ୍ରି କରି ନପାରି ଚାଷୀମାନେ କ୍ଷତି ସହିତା ଉପରେ ସେମାନେ ଆଲୋଚନା ସହ ଏ ବାବଦରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବାକୁ ସେମାନେ ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

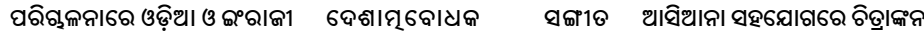
ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷେ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଶେଷ

ଭଦ୍ରକ, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ୭୪ ତମ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷେ ଗତ ୬ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକରେ ଅନୁମୋଦିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ କରିଆରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ପରିଚାଳନାରେ ଓଡ଼ିଆ ଓ ଇଂରାଜୀ ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଭୁବନେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଗୋଲକ ବିହାରୀ ସାହୁ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡା ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀରେ ଦିନିକିଆ ସମ୍ବଳପୁର ଗଣ୍ଡରେ ଯିବେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଆସନ୍ତା ୨୩ ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା, ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ଏବଂ ଉଦ୍ୟମିତା ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ପ୍ରଧାନ ବିନୟ ଡି.ପି.ଏ. ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲା ଗଣ୍ଡ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଦେଶ ସାଧାରଣତଃ ୭୫ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି, ଅନୁତ ମହୋତ୍ସବ ଅବସରରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ସାଧନତା ଦେବୀଙ୍କୁ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ପୂଜ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀରେ ଚାଳି ଜନ୍ମ ମାଟି ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲା ରେଖାଲି ଲୁକ୍ଷ୍ମଣା ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପଦଯାତ୍ରାରେ ସାମିଲ ହେବା ସହ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଶୁଭାଞ୍ଜଳି ଦେବେ ।

କଷାଫଳ ପ୍ରିମିଅର ଲିଗ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ସିଂଲୀ ଆନ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଷାଫଳ ଗ୍ରାମରେ କଷାଫଳ ପ୍ରିମିଅର ଲିଗ କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସିଦ୍ଧିବିନାୟକ ଓ ସିଂହବାହିନୀ କ୍ରିକେଟ ଆସୋସିଏସନ୍ ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ମ୍ୟାଚର ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉତ୍ସବରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ସୁନୀଲ ସରପଞ୍ଚ

କ୍ଷୟକ୍ତା ଆଦିକ ଓ ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ଭାବେ ସମାଜସେବା ବିଭାଗ ପକ୍ଷା ଯୋଗ ଦେଇ ବୈନବିନ ଜାବନରେ ଖେଳର ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ନାଳଗିରି ଅବକାରୀ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୨ ମଦ ବେପାରୀ ଗିରଫ

ନାଳଗିରି, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ନାଳଗିରି ଅବକାରୀ ବିଭାଗର ଆଜି ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ.ଆଇ.ସି. ଭାବେ ନୃସିଂହ ନାରାୟଣ ରଥ ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଯୋଗଦାନର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ବହୁ ପରିମାଣର ମହୁଲି ମଦ ଜବତ କରିବା ସହିତ ହଜାର ହଜାର ଲିଟର ପୋଡ଼ାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ମଦ ମାଟିଆକ ଭିତରେ କୋକୁଆ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବରୁ ଜମାକର ରୋଗରେ ରାଜିଥିବା ମହୁଲୀ ଭାଟିରେ ତଡ଼ାଉ କରି ୩୦୦୦ ଲିଟର ପୋଡ଼ାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ସହିତ ଶହ ଶହ ଲିଟର ମଦକୁ ଜବତ କରିବା ସହିତ ମଦରକ୍ଷା ସାମଗ୍ରୀ, ଡେରିଟି, ସ୍ୱାଷ୍ଟିକ ଡ୍ରମ ଜବତ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ପେନସନ ଓ ଜିପିଏଫ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣାଣି ସୁବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୀକ୍ଷା

ଭଦ୍ରକ, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଭଦ୍ରକ ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷାଧିକାରୀ କପିଳେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ଜିଲ୍ଲାରେ ଥିବା ୭ଟି ବ୍ଲକ ଓ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷାଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ନିୟମାବଳୀ (ଜିପିଏଫ), ପ୍ରାପ୍ୟରୁ ବନ୍ଧି ହୋଇଥିବା ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଓ ଦୂରର ପେନସନ ପ୍ରଦାନର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ମିଲିଲା ସ୍ତ୍ରୀୟା ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର

ବାଲିଆପାଳ, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ଗତ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ ପରିସରରେ ହୋଇଥିବା ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ଡିଡ଼ର ଶିବିରରେ ପ୍ରକୃତ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀୟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ନେବେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷିଆ ଅସ୍ତ୍ରୀୟା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ପାରାଲିମ୍ପିକ ସ୍ତ୍ରୀୟା ସେବା ସୋସାଇଟିର ପାତ୍ର ଏବଂ ଆମ ଅଧିକାର ପାଠକେଶ୍ୱରୀ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପାଠ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ବେସରକାରୀ କଲେଜ ଗ୍ରାଟ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ୬୨୨ ବର୍ଗ ପକ୍ଷରୁ ବିରୋଧ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବେସରକାରୀ କଲେଜ ଗ୍ରାଟ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ୬୨୨ ବର୍ଗ ପକ୍ଷରୁ ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସଭାପତି ଗୋଲକ ନାୟକ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୋଧ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦରେ ଆସନ୍ତା ଫେବୃଆରୀ ୩ରେ ମହାସମାବେଶ କରିବୁ । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ +୨ ଓ +୩ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅସହଯୋଗ ଓ ଖାତା ମୂଲ୍ୟାୟନ ବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯିବ ।

ଲକ୍ଷମନଖୁଣ୍ଟାରେ ଆଦିବାସୀ ମେଳା ଉଦ୍‌ଘାଟିତ

ବସ୍ତା, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ବସ୍ତା ବ୍ଲକ ଗଡ଼ପଡ଼ା ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଲକ୍ଷମନଖୁଣ୍ଟା ବୀର ହନୁମାନ ସ୍ୱୋର୍ଷ କୁଳ ଓ ଦରଖୁଳି ହାଟ କମିଟି ଆନୁକୁଲ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ଆଦିବାସୀ ମେଳା ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଯୁବ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଅବତୁଳ ସମିତ ଶ୍ରୀମତୀ ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥି ପୂର୍ବରୁ ସମିତି ସଭ୍ୟ କମଳାକାନ୍ତ ସିଂ, ଶିକ୍ଷକ

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଜାମୁକୋଳି ଗୋଶାଳା ପରିଦର୍ଶନ କଲେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୧/୦୧ (ନି.ପ୍ର): ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନରୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଜି ଜଗନ୍ନାଥ ଜାମୁକୋଳି ଅଂଚଳରେ ଥିବା ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନଗର ନିଗମ ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଶାଳା ପରିଦର୍ଶନ କରି ଗୋରୁ ମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣା ବେକ୍ଷଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଗୋ ମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଦିଆ ଯାଉଥିବା ଗୋ ଖାଦ୍ୟ ସବୁକୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଗୋ ମାନଙ୍କୁ ଓ ପରିପରିବା ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ଏକ ନବ ଇନ୍ଦ୍ରିତ ବାହୁରୀ କୁ ଦେଖି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏହାର ନାମ ଶୁଣି ବୋଲି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥୁତ ଥିଲେ ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଉପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।